

μηνύματα

Τριμηνιαία Έκδοση / Έτος 8^ο

Χριστός Ανέστη

Περιοδική Έκδοση

Ιδιοκτησία Διεύθυνση

Σ.Ο.Ψ.Υ.

Πανελλήνιος Σύλλογος Οικογενειών
για την Ψυχική Υγεία

Δήλου 3, Βύρωνας, 162 31

Τηλ./Fax: 210-76 40 277

www.eufami.org

www.iatronet.gr/sopsi

e-mail: sopsi@ath.forthnet.gr

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Δευτέρα:	9:30-3:30 π.μ. 5:00-8:00 μ.μ.
Τρίτη:	9:30-3:30 π.μ.
Τετάρτη:	9:30-3:30 π.μ. 5:00-8:00 μ.μ.
Πέμπτη:	9:30-3:30 μ.μ.
Παρασκευή:	9:30-3:30 μ.μ.

Εκδότης/Διευθυντής

Πέτρος Ανδρόνικος

Δήλου 3, Βύρωνας, 162 31

Τηλ./Fax: 210-76 40 277

Συντακτική Επιτροπή

Π. Ανδρόνικος

Α. Ασκούνη-Στρούμπου

Μ. Κανελλή-Παπανικολάου

Μ. Χαρίτων

Επιστημονική Επιτροπή

Μαρίνα Οικονόμου

Ψυχίατρος, Επ. Καθηγήτρια Παν/μίου Αθηνών

Πρόεδρος Επιστημονικής Επιτροπής Σ.Ο.Ψ.Υ.

Γιώργος Παπαδημητρίου

Ψυχίατρος, Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών

Δημήτρης Κολλοστούμπης

Ψυχίατρος

Επιμέλεια Ύλη

Μ. Κανελλή-Παπανικολάου

Επιμέλεια Κειμένων

Χ. Ανδρόνικου

Ε. Λουκή

Μ. Χαρίτων

Υπεύθυνος Σχεδίασης & Παραγωγής

EDILYS A.E.E.

Εμπορικό Κέντρο «ΑΙΘΡΙΟ»,

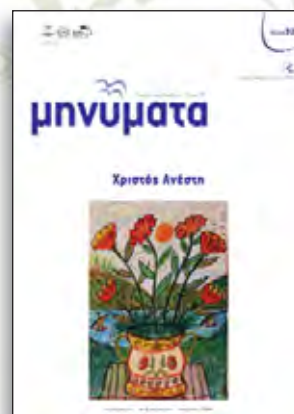
Αγ. Κωνσταντίνου 40, 151 24, Μαρούσι

τηλ.: 210-6195994, e-mail: edilys@acn.gr

Σελιδοποίηση: Άρης Δερμάνης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν προσωπικές απόψεις

Ο πίνακας του εξωφύλλου
είναι έργο του Διονύση Ανδρουτσόπουλου

Περιεχόμενα

Editorial	03
Οι προτάσεις της Π.Ο.Σ.Ο.Ψ.Υ. προς την Ε.Σ.Α.με.Α.	04
Συνταξιοδοτικά δικαιώματα στα άτομα που πάσχουν από ψυχική νόσο	05
«Ανακαλύψτε το Δρόμο προς τα Εμπρός»	06
Ημερίδα στο Πάντειο Πανεπιστήμιο	07
Κατάθλιψη: μια «γυναικεία υπόθεση;	08
Το «Καραβάνι της Αλήθειας» στο Δήμο της Αθήνας	10
2 ^ο Φεστιβάλ Ψυχικής υγείας	15
«Η πορεία και η Ζωή»: Ένα φωτογραφικό οδοιπορικό στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Τρίπολης	16
Αποκριάτικη Γιορτή στο Σ.Ο.Ψ.Υ.	18
Δράσεις του Σ.Ο.Ψ.Υ.	19
Υπαγωγή των τριτέκνων οικογενειών στις προστατευτικές διατάξεις για τα ΑΜΕΑ	19
Μειωμένο ωράριο εργασίας υπαλλήλων του δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ που είναι άτομα με αναπηρία ή έχουν παιδιά με αναπηρία ή σύζυγο με αναπηρία	20
Τα ΑΜΕΑ και οι πολύτεκνοι αποκτούν περίπτερο	20
Απαλλαγή ατόμων με αναπηρία από καταβολή τελών διοδίων	21
Η κοινωνική μέριμνα του ΙΚΑ για τους ανάπηρους	21

Χρόνια τώρα ασχολούμαι με το Σύλλογο, προσπαθώ και εγώ, όπως όλοι μας αλληλωστε, για την καταπολέμηση του στίγματος της ψυχικής νόσου, για την ανακούφιση των συγγενών ατόμων με ψυχική νόσο, για την καλύτερη διαβίωση των παιδιών μας, των συγγενών μας, των φίλων μας, των γειτόνων μας, που η μοίρα τους έδωσε την ιδιαιτερότητα να είναι διαφορετικοί, ίσοι όμως με όλους τους ανθρώπους. Προσπαθούμε για το καλύτερο.

Το «**Καραβάνι της Αλήθειας**», ένας νέος τρόπος αγώνα, μια δυνατή φωνή των ληπτών υπηρεσιών ψυχικής υγείας, των επαγγελματιών και των οικογενειών τους, με συγκλόνισε, με έκανε να σκεφτώ τις αλλαγές που καταφέραμε να κάνουμε και, αλήθεια, χάρηκα πολύ, συγκινήθηκα και πήρα κουράγιο για να συνεχίσω.

Το «Καραβάνι της Αλήθειας», ιδέα και εφαρμογή της Λένας Νομίδου, Προέδρου του Σ.Ο.Φ.Ψ.Υ. Σερρών, μιας γυναίκας δυναμικής, που μετέτρεψε τον πόνο σε δημιουργία και διεκδίκηση, μιας γυναίκας με αγάπη για το συνάνθρωπο, με θέληση, υπομονή και επιμονή.

Τώρα πια δε ντρεπόμαστε, δεν κρυβόμαστε. Είμαστε εδώ! Αγωνιζόμαστε και φωνάζουμε πως η αρρώστια της ψυχής δεν είναι ντροπή. Φωνάζουμε σ' αυτούς που έχουν μάτια και αυτιά κλειστά, πως εμείς θα συνεχίσουμε και θα τα καταφέρουμε. Θα προστατέψουμε τους ανθρώπους μας, θ' αγωνιστούμε μαζί τους και είμαι σίγουρη πως το αύριο θα είναι καλύτερο.

Έχουμε συμμάχους, αποκτήσαμε και άλλους, περιμένουμε και αυτούς που θα συμπορευτούν μαζί μας.

Ευχαριστώ θερμά όλους όσοι βοήθησαν το «**Καραβάνι της Αλήθειας**» να γίνει γνωστό και στις γειτονιές της Αθήνας, ιδιαίτερα όμως το Δήμαρχο Αθηναίων κ. Κακλαμάνη, την Αντιδήμαρχο κ. Έβερετ, το Σύμβουλο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης του Δημάρχου Αθηναίων κ. Θεοδωράκη, τους επαγγελματίες ψυχικής υγείας κ.κ. Ασρινάκη, Οικονόμου, Μαδιανό, Τζαβάρα, καθώς επίσης και τα δικά μας παιδιά, τη Νατάσα, την Ελένη, το Θανάση, το Χρήστο, το Γιώργο, τη Βαλεντίνα και τη Φωτία, που απέδειξαν ότι έχουν φωνή, ότι υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους, ότι υπερασπίζονται την αλήθεια.

Φανή Λώλη
Αντιπρόεδρος Δ.Σ. Σ.Ο.Ψ.Υ.

Οι προτάσεις της Π.Ο.Σ.Ο.Ψ.Υ. προς την Ε.Σ.Α.με.Α.

Αφορμώμενη για άλλη μια φορά από το αγωνιώδες ερώτημα των γονέων απόρων με σοβαρή ψυχική νόσο «Τι θα γίνουν τα παιδιά μας όταν εμείς φύγουμε από τη ζωή;», η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Οικογενειών για την Ψυχική Υγεία (Π.Ο.Σ.Ο.Ψ.Υ.) διεκδικεί τα αυτονόητα δικαιώματα για τους ψυχικά ασθενείς, όταν από την πολιτεία δεν υπάρχει δυστυχώς απάντηση στο ερώτημα αυτό, ούτε καν κάποιος στοιχειώδης σχεδιασμός.

Οι σοβαρές ψυχικές νόσοι, που σε ένα σημαντικό ποσοστό έχουν σαν αποτέλεσμα ψυχιατρική αναπηρία, πλήττουν ένα μεγάλο τμήμα του πληθυσμού, με σοβαρές επιπτώσεις στα ίδια τα άτομα που πάσχουν αλλά και στις οικογένειές τους που τα στηρίζουν.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που υπάρχουν σήμερα, το υψηλό οικονομικό κόστος της ψυχικής νόσου για την Ευρώπη ανέρχεται σε 240 δις ευρώ ανά έτος, ενώ το κοινωνικό κόστος δεν είναι δυνατόν να υπολογιστεί.

Σοβαρά ελλείμματα στον τομέα είναι:

- Η μη έγκαιρη διάγνωση και μη έγκαιρη αντιμετώπιση της ψυχικής νόσου, που θα ελάττωνε σε μεγάλο βαθμό την περιθωριοποίηση των ατόμων που πάσχουν.
- Η -σε μεγάλο ποσοστό- αδυναμία ένταξής τους στην απασχόληση, λόγω της έλλειψης κατάλληλης προετοιμασίας και επαγγελματικής κατάρτισης και λόγω του στίγματος και των προκαταλήψεων.
- Η μη ουσιαστική οικονομική τους υποστήριξη.
- Η σχεδόν ανύπαρκτη υποστήριξη της οικογένειας, που αποτελεί το κύριο στήριγμά τους, με αποτέλεσμα μεγάλο κοινωνικό και οικονομικό κόστος για την οικογένεια.

Τα άτομα με ψυχική αναπηρία έχουν πολλαπλές ανάγκες, που η αντιμετώπισή τους αφορά πολλά Υπουργεία. Όμως το Υπουργείο Υγείας αποτελεί τον κυριότερο φορέα που γνωρίζει σε βάθος τις ανάγκες.

Έχει γίνει πλέον αποδεκτό ότι οποιοσδήποτε προγραμματισμός δεν μπορεί να δώσει λύση στα προβλήματα, αν στο σχεδιασμό δεν συμμετέχουν και οι άμεσα ενδιαφερόμενοι, οι οποίοι γνωρίζουν από «πρώτο χέρι» τις ανάγκες. Για το λόγο αυτό, ζητούμε στους προγραμματισμούς, είτε σε εθνικό είτε σε τοπικό επίπεδο, να συμμετέχουν εκπρόσωποι των οικογενειών και των ίδιων των ατόμων με ψυχική αναπηρία.

Για ολιστική αντιμετώπιση των αναγκών προτείνουμε να συσταθεί μια επιτροπή από εκπροσώπους των κυριότερων εμπλεκόμενων Υπουργείων σε επίπεδο αρμόδιων Διευθυντών, με Πρόεδρο πολιτικό πρόσωπο (Ειδικό Γραμματέα) από το Υπουργείο Υγείας και συμμετοχή αρμόδιων από τον Ο.Α.Ε.Δ., την Τοπική Αυτοδιοίκηση, το Συνήγορο του Πολίτη και οπωσδήποτε εκπρόσωπο της Π.Ο.Σ.Ο.Ψ.Υ. και των συλλόγων ατόμων με ψυχική αναπηρία. Στην επιτροπή μπορεί να συμμετέχει και ο βουλευτής Πρόεδρος της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής για τα άτομα με αναπηρία και ο Πρόεδρος της «Ειδικής Επιτροπής για τον έλεγχο προστασίας των Δικαιωμάτων των Ατόμων με ψυχικές διαταραχές». Να επανασυσταθεί επίσης η Διακομματική Επιτροπή της Βουλής «Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, που απασχολούν τα άτομα με αναπηρία».

Για το πλήρες κείμενο της κατάθεσης αιτημάτων της Π.Ο.Σ.Ο.Ψ.Υ. προκειμένου η Ε.Σ.Α.με.Α. να κατάρτισει υπομνήματα προς τα αρμόδια υπουργεία (Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Απασχόλησης και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Παιδείας, ΕΣΔΔΑ, Μεταφορών και Επικοινωνιών, Οικονομίας, Τουριστικής Ανάπτυξης και Πολιτισμού, Δικαιοσύνης) μπορείτε να επικοινωνήσετε με τη γραμματεία της Π.Ο.Σ.Ο.Ψ.Υ. (τηλ. 210-9948098) ή του Σ.Ο.Ψ.Υ. ή να επισκεφτείτε τις ιστοσελίδες www.posopsi.org και www.iatronet.gr/sopsi.

Συνταξιοδοτικά δικαιώματα στα άτομα που πάσχουν από ψυχική νόσο

Η ερώτηση του βουλευτή κ. Κουτμερίδη προς την Υπουργό Απασχόλησης & Κοινωνική Προστασίας

«Με το ν.3518/2006 προβλέπεται η μεταβίβαση συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των γονέων προς τα ανάπηρα τέκνα τους. Ειδικότερα, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 61 παρ.1 του ιδίου ανωτέρω νόμου, η ανικανότητα για κάθε εργασία στα άτομα που πάσχουν από νευροψυχιατρικές παθήσεις απαιτείται να έχει επέλθει πριν τη συμπλήρωση του 25ου έτους της ηλικίας τους. [...] Ακόμη, με βάση την διάταξη του άρθρου 5 παρ.5α του Ν. 3232/2004 η μεταφορά της σύνταξης του θανόντος γονέα στα παιδιά με αναπηρία πρέπει να ανέρχεται στο ποσοστό του 80%. [...]

Από όλα, λοιπόν, τα ανωτέρω γίνεται φανερό ότι η ισχύουσα νομοθεσία για τα άτομα που πάσχουν από κάποια ψυχική νόσο είναι αρκετά αυστηρή, αποκλείοντας έναν πολύ μεγάλο αριθμό ατόμων από την υπαγωγή τους στις ευνοϊκές ρυθμίσεις των ανωτέρω νόμων. [...]

Ερωτάται λοιπόν, η κα Υπουργός:

Εάν προτίθεται να αναπροσαρμόσει ή να τροποποιήσει την ισχύουσα νομοθεσία, έτσι ώστε να μπορέσουν να υπαχθούν στις ευνοϊκές της ρυθμίσεις όσο το δυνατόν περισσότερα άτομα με αναπηρία και να κατοχυρωθεί μια ελάχιστη κοινωνική προστασία, που επιβάλλεται τόσο από το Σύνταγμα όσο και από Διεθνείς και Ευρωπαϊκές Συνθήκες. Και τούτο καθώς αποτελεί ιδιαίτερο καθήκον της ελληνικής πολιτείας η εξασφάλιση όλων των απαραίτητων οικονομικών πόρων προκειμένου να κατοχυρωθεί - και μετά τον θάνατο των γονιών τους - μια αξιοπρεπής διαβίωση των ευπαθών κοινωνικά ομάδων, όπως είναι τα άτομα με ψυχική νόσο.

Αθήνα, 26.2.2008

Ο Ερωτών Βουλευτής
ΣΤΑΘΗΣ Θ. ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν. ΣΕΡΡΩΝ

Απάντηση επί Ερώτησης Βουλής

«Σε απάντηση της υπ' αρ. πρωτ. 7466/28.2.2008 Ερώτησης, η οποία κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Στάθη Κουτμερίδη [...]»

[...] θεωρούμε ότι ο ισχυρισμός περί «αυστηρής» μεταχείρισης των παιδιών θανόντων ασφαλισμένων ή συνταξιούχων, τα οποία πάσχουν από νευροψυχιατρικές παθήσεις, δεν ευσταθεί, καθώς καθίσταται προφανής η επιπρόσθετη κοινωνικοασφαλιστική μέριμνα η οποία έχει ληφθεί για τη συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων μελών, ως αποτέλεσμα διαπίστωσης της ιδιαίτερης φύσης των εν λόγω παθήσεων και της συνακόλουθης δυσκολίας για έγκαιρη διάγνυσή τους.

[...] «Ενδεχόμενο ανάληψης νομοθετικής πρωτοβουλίας τροποποίησης των υφισταμένων διατάξεων, προς την κατεύθυνση του επαναπροσδιορισμού (μείωσης) του απαιτούμενου από τις ίδιες ποσοστού αναπηρίας ή του ορίου ηλικίας των συγκεκριμένων προσώπων είναι ένα από τα πολλά θέματα που απασχολούν το Υπουργείο μας και θα μελετηθούν στο άμεσο μέλλον».

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΦΑΝΗ ΠΑΛΛΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με τη γραμματεία του Σ.Ο.Ψ.Υ.
ή να επισκεφτείτε την ιστοσελίδα www.iatronet.gr/sopsi

«Ανακαλύψτε το Δρόμο προς τα Εμπρός»

Δεύτερη έκδοση του Οδηγού για Ασθενείς με Σχιζοφρένεια και τις Οικογένειές τους από το Σ.Ο.Ψ.Υ.

Η ανάγκη των ασθενών και των οικογενειών τους για σωστή και αντικειμενική ενημέρωση παραμένει ένα κρίσιμο ζητούμενο στην αντιμετώπιση μιας ασθένειας όπως η σχιζοφρένεια, μιας ασθένειας «δύσκολης», για πολλούς αιτιολογικούς και μυστηριώδους, μιας ασθένειας που επηρεάζει μακροχρόνια τη ζωή όχι μόνο του πάσχοντα, αλλά ολόκληρης της οικογένειάς του.

Η σχιζοφρένεια είναι μια από τις πιο σοβαρές χρόνιες ψυχικές ασθένειες. Αν και σε παγκόσμιο επίπεδο προσβάλλει περίπου 1 στους 100 ανθρώπους, η πληροφόρηση που δίνεται για την ασθένεια είναι συχνά ελλιπής ή δυσνόητη για τους μη ειδικούς.

Η σημασία αυτής της έκδοσης έγκειται στο γεγονός ότι απευθύνεται στους ίδιους τους ασθενείς με σχιζοφρένεια και τις οικογένειές τους, παρέχοντας χρήσιμες πληροφορίες και συμβουλές με τρόπο απλό, εύληπτο και παράλληλα επιστημονικά υπεύθυνο. Το βιβλίο «Ανακαλύψτε το δρόμο προς τα εμπρός» δεν είναι ένα ακόμη βιβλίο με θέμα τη σχιζοφρένεια, όπως το πλήθος επιστημονικών συγγραμμάτων που υπάρχουν. Είναι ένα **βιβλίο-οδηγός**, μέσα από το οποίο οι ασθενείς και οι οικογένειες μπορούν να ενημερωθούν για τη σχιζοφρένεια και για βασικά θέματα που σχετίζονται με την αντιμετώπισή της, από την αναγνώριση των πρώτων προειδοποιητικών σημείων και τη διάγνωση έως την εξέλιξη της ασθένειας στο χρόνο, λαμβάνοντας παράλληλα πρακτικές συμβουλές για τις διαθέσιμες μορφές θεραπείας και υποστήριξης.

Το βιβλίο αυτό είναι αποτέλεσμα της συνεργασίας

συλλόγων οικογενειών ασθενών με σχιζοφρένεια και επαγγελματιών ψυχικής υγείας από όλη την Ευρώπη, ενώ στη συγγραφή της ελληνικής έκδοσης συμμετείχε ο Σ.Ο.Ψ.Υ. και ειδικότερα η επίκουρος καθηγήτρια Ψυχιατρικής και Πρόεδρος της Επιστημονικής Επιτροπής του Σ.Ο.Ψ.Υ. κ. Μαρίνα Οικονόμου-Λαλιώτη. Η έκδοση πραγματοποιήθηκε με την υποστήριξη της Bristol-Myers Squibb και το βιβλίο διατίθεται δωρεάν σε ασθενείς και στις οικογένειές τους από τον Πανελλήνιο Σύλλογο Οικογενειών για την Ψυχική Υγεία.

«Μέχρι πριν από μερικές δεκαετίες, η σχιζοφρένεια ήταν συνώνυμη με το αιτιολογικό, το ανεξήγητο και το ανίατο. Βαθμιαία, η μορφή της άλλαξε. Με την πρόοδο της ψυχοφαρμακολογίας, που παρείχε τη δυνατότητα ελέγχου και αντιμετώπισης των βασικών συμπτωμάτων, έγινε μια νόσος που αντιμετωπίζεται. Τα τελευταία χρόνια το τοπίο βελτιώθηκε ακόμη περισσότερο χάρη στη νεότερη γενιά φαρμάκων και την εφαρμογή ποικιλίας ψυχοκοινωνικών και ψυχοθεραπευτικών παρεμβάσεων, οι οποίες άνοιξαν στους ασθενείς το δρόμο προς την κοινωνική ενσωμάτωση», σημειώνει η κ. Μαρίνα Οικονόμου - Λαλιώτη.

«Ωστόσο, παρόλη την πρόοδο που έχει σημειωθεί, υπάρχει ένα σημαντικό ποσοστό ασθενών που δεν έχει πρόσβαση σε όλο το εύρος των σύγχρονων θερα-

Αναγνωρίζοντας τις σημαντικές ελλείψεις που υπάρχουν ως προς την κάλυψη της ανάγκης αυτής, ο Πανελλήνιος Σύλλογος Οικογενειών για τη Ψυχική Υγεία (Σ.Ο.Ψ.Υ.) προχώρησε στην **επανεκδοση του βιβλίου - οδηγού** για ασθενείς, με τίτλο «Ανακαλύψτε το Δρόμο προς τα Εμπρός».

πειών ή δεν αξιοποιεί τις υπάρχουσες θεραπευτικές παρεμβάσεις. Το γεγονός αυτό έχει να κάνει αφενός μεν με τη φύση της νόσου και τη διαταραχή στην επίγνωση της πραγματικότητας - και επομένως την επίγνωση του νοσηρού της κατάστασης -, αφετέρου δε με του μύθους και τις προκαταλήψεις που περιβάλλουν την ασθένεια, αποτρέποντας τους ασθενείς από το αναζητήσουν θεραπεία».

«Άτομα με σχιζοφρένεια τα οποία δεν λαμβάνουν θεραπεία είναι μια από τις μεγαλύτερες τραγωδίες της σύγχρονης φαρμακολογίας και των κοινωνικών παροχών. Αναδεικνύεται λοιπόν η σημασία της ενημέρωσης τόσο των ασθενών όσο και των οικογενειών τους για τη σχιζοφρένεια, ως σημαντική αφετηρία στην αναζήτηση θεραπείας και επομένως στην αποτελεσματική αντιμετώπιση της νόσου».

«Το βιβλίο αυτό είναι ένας οδηγός στο ταξίδι της σχιζοφρένειας, ένα ταξίδι σε δρόμο μακρύ και δύσκολο,

που όμως οδηγεί στο μέλλον με ελπίδα. Η κατανόηση άλλωστε της σχιζοφρένειας δεν πρέπει να περιορίζεται αποκλειστικά στο χώρο των ειδικών. Ο ασθενής και η οικογένειά του έχουν δικαίωμα στην ενημέρωση, την επιστημονική αλήθεια και τη γνώση».

Γιατί η γνώση είναι δύναμη...

Ημερίδα στο Πάντειο Πανεπιστήμιο ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

**Παρασκευή 23 Μαΐου 2008, 10 π.μ. - 2 μ.μ.
(Αίθουσα Σάκη Καράγιωργα)**

Ομιλήτριες:

Sue Hahn, Καθηγήτρια Ψυχικής Υγείας στο Πανεπιστήμιο Hertfordshire

Em Jones, Χρήστης Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας, Εκπαιδύτρια στελεχών Ψυχικής Υγείας

Οι ομιλήτριες θα παρουσιάσουν το καινοτόμο πρόγραμμά τους εκπαίδευσης στελεχών ψυχικής υγείας, μέσα από δύο οπτικές γωνίες: του επαγγελματία και του ψυχικά πάσχοντα.

Η ημερίδα απευθύνεται σε μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, σε χρήστες ψυχιατρικών υπηρεσιών και στις οικογένειές τους, σε στελέχη διαμόρφωσης κοινωνικής πολιτικής, σε εκπαιδευτικούς και σε επαγγελματίες του ευρύτερου χώρου της ψυχικής υγείας.

Συνδιοργανωτές:

Πάντειο Πανεπιστήμιο, Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής

Καλειδοσκόπιο, αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία για την ψυχοκοινωνική αποκατάσταση

Υπό την αιγίδα Συλλόγων Οικογενειών / Χρηστών των Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας

Η είσοδος θα είναι ελεύθερη

Κατάθλιψη: μια «γυναικεία υπόθεση»;

Με δεδομένο ότι 250.000.000 γυναίκες στον πλανήτη υποφέρουν από κατάθλιψη, το να πει κανείς ότι η κατάθλιψη «προτιμά» τις γυναίκες ίσως είναι κάτι παραπάνω από σχήμα λόγου.

Οι αριθμοί καταδεικνύουν το πρόβλημα με τον πιο emphaticό τρόπο: 1 στις 5 γυναίκες αναμένεται να παρουσιάσει κλινική κατάθλιψη στη διάρκεια της ζωής της. Όμως, μόνο 1 στις 3 από τις γυναίκες αυτές θα αναζητήσει τη βοήθεια κάποιου ειδικού για να την αντιμετωπίσει. Η σοβαρότητα του -μάλλον παραγνωρισμένου μέχρι σήμερα- προβλήματος γίνεται σαφής από τις διαστάσεις που παίρνει η ασθένεια, ειδικά αν αφηθεί να εξελιχθεί σε χρόνια κατάσταση. Οι επιπτώσεις της είναι καταλυτικές σε όλες τις πτυχές της ζωής του ατόμου -στην οικογένεια, στην εργασία, στις διαπροσωπικές και κοινωνικές σχέσεις- και η έκπτωση της λειτουργικότητάς του μπορεί να είναι τέτοια που να θέτει τον ασθενή σε κατάσταση αναπηρίας. Η κλινική κατάθλιψη είναι μια ασθένεια που απειλεί την ίδια τη ζωή του πάσχοντα. Χαρακτηριστικά, υπολογίζεται ότι το 15% των ασθενών με κατάθλιψη δίνουν τέλος στη ζωή τους αυτοκτονώντας.

Από τη σκοπιά της βιολογίας, είναι γεγονός ότι ο κύκλος ζωής της γυναίκας χαρακτηρίζεται από περιόδους σημαντικών ορμονικών μεταβολών: οι περίοδοι της εγκυμοσύνης και της λοχείας, της προεμμηνοπάυσης και της εμμηνοπάυσης, όπου παρατηρούνται μεταβολές στα επίπεδα των ορμονών που συνδέονται με τη γο-

νιμότητα και την αναπαραγωγική λειτουργία (των οιστρογόνων και της προγεστερόνης) μπορούν να καταστήσουν τη γυναίκα πιο ευάλωτη οργανικά, ώστε να αναπτύξει ένα επεισόδιο κατάθλιψης.

Αν και δεν έχει γίνει σαφές το πώς, είναι γνωστό το ότι οι ορμονικές αλλαγές επηρεάζουν το συναίσθημα και τη διάθεση. Ωστόσο, σε μελέτες για την επιλόχειο κατάθλιψη, δεν βρέθηκαν σημαντικές διαφορές στα επίπεδα ορμονών ανάμεσα σε γυναίκες που εμφάνισαν επιλόχειο κατάθλιψη και σε αυτές που δεν παρουσίασαν τέτοιο πρόβλημα. Τα ευρήματα αυτά υποδεικνύουν ότι η μεγαλύτερη συχνότητα της κατάθλιψης στις γυναίκες δεν μπορεί να αποδοθεί αποκλειστικά στη βιολογία, αλλά ότι στην εμφάνισή της παίζουν ρόλο και άλλοι παράγοντες, που, δεδομένης της βιολογικής προδιάθεσης, λειτουργούν εκλυτικά, «πυροδοτώντας» το καταθλιπτικό επεισόδιο.

Η κατάθλιψη πλήττει τις γυναίκες περίπου δύο φορές πιο συχνά από ότι τους άνδρες!

Οι ψυχοκοινωνικές συνθήκες που γενικότερα συνδέονται με την εμφάνιση κατάθλιψης στο σύγχρονο τρόπο ζωής - με πιο σημαντικό το στρες - φαίνεται ότι επιφυλάσσουν πιο δυσμενείς όρους για τις γυναίκες. Οι πολλοί ρόλοι που έχει να επιτελέσει η σύγχρονη γυναίκα και οι αυξημένες ευθύνες στις οποίες καλείται να ανταποκριθεί προκαλούν ισχυρό στρες. Παράλληλα, άλλες συνθήκες στις οποίες πιο συχνά βρίσκεται εκτεθειμένη μια γυναίκα, όπως η έλλειψη υποστήριξης ή η θυματοποίηση, αποτελούν επίσης σοβαρούς παράγοντες κινδύνου για την εμφάνιση κατάθλιψης.

Οι όροι που επιβάλλει η σύγχρονη κοινωνία στη γυναίκα φαίνεται λοιπόν ότι αποτελούν σημαντικό μέρος του προβλήματος, γεγονός που μπορεί ίσως να αιτιολογήσει το βαθμό στον οποίο οι κατάθλιψη απειλεί το γυναικείο φύλο. Είναι σαφές ότι η σύγχρονη γυναίκα βιώνει συχνά έντονη σύγκρουση στην προσπάθειά της να υιοθετήσει και να συνδυάσει πολλούς ρόλους, τους ρόλους της συζύγου, της μητέρας και της εργαζόμενης. Η

Γιατί λοιπόν η κατάθλιψη «προτιμά» τις γυναίκες; Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι πολυεπίπεδη, καθώς οι αιτίες αποδίδονται τόσο σε βιολογικούς όσο και σε ψυχοκοινωνικούς παράγοντες, που φαίνεται ότι δρουν συνδυαστικά.

πλειοψηφία των γυναικών πλέον φροντίζουν τον άντρα και τα παιδιά τους, ασχολούνται με το σπίτι και ταυτόχρονα εργάζονται. Δεν είναι λίγες αυτές οι γυναίκες που από ενοχές δεν τολμούν να διεκδικήσουν λίγο χρόνο για τις δικές τους ανάγκες, όταν αυτός ο χρόνος μπορεί να λειτουργήσει σε βάρος της οικογένειας και του σπιτιού. Είναι αυτές οι γυναίκες που μένουν έτσι εκτεθειμένες στην κοινωνική μοναξιά, στο κυνήγι του χρόνου, το άγχος και, εν τέλει, την κατάθλιψη.

Υπολογίζεται ότι το έτος 2020 η κατάθλιψη θα είναι η πιο συχνή νόσος του «ασθενούς» φύλου στο δυτικό κόσμο.

Παρά τη μεγαλύτερη σημασία που δίνεται σήμερα στη σχέση ανάμεσα στους συζύγους, η γυναίκα της σύγχρονης πυρηνικής οικογένειας παραμένει πάντα μητέρα και είναι ίσως περισσότερο από ποτέ παρούσα στη ζωή των παιδιών της. Και όταν δεν καταφέρνει να είναι όσο αυτή θέλει παρούσα, κυρίως γιατί εργάζεται έξω από την οικογένεια για να βοηθήσει στην κάλυψη των οικονομικών αναγκών της, τότε κατακλύζεται από τύψεις και ενοχές, νοιώθει ανεπαρκής μητέρα. Η οικονομική ανεξαρτησία - συνέπεια της επαγγελματικής ανέλιξης της γυναίκας - έχει δημιουργήσει μια νέα δυναμική για αυτή μέσα και έξω από το οικογενειακό σχήμα, μια δυ-

ναμική που καθίσταται όμως πολλές φορές ανεξέλεγκτη και εξουθενωτική.

Από την άλλη μεριά, η αληθινή αύξηση των διαζυγίων και η απόφαση πολλών γυναικών να δημιουργήσουν μονογονεϊκές οικογένειες δεν είναι πάντοτε μια ελεύθερη επιλογή στην ουσία. Τις περισσότερες φορές είναι μια ευθύνη που αναγκάζονται να επωμισθούν, καθώς οι συνέπειες της διάλυσης ενός γάμου ή ενός δεσμού είναι πάντοτε σοβαρότερες για τις γυναίκες. Το κοινωνικό στίγμα της χωρισμένης γυναίκας, της ανύπατρης μητέρας, είναι ακόμα και στις μέρες μας ένα κοινωνικό άγχος που η κοινωνία με τις δομές της και η Πολιτεία με τις υπηρεσίες της αδυνατεί να καλύψει.

Θα πρέπει, τέλος, να επισημάνουμε ότι οι γυναίκες είναι συχνά εξαιρετικά ευάλωτες στην επιβολή των νέων προτύπων για τη «σύγχρονη γυναίκα». Η «δυναμική επαγγελματίας», η «άπογη οικοδέσποινα και ιδανική μητέρα», η «ερωτικά επιθυμητή γυναίκα», ο μύθος της "super-woman" είναι μια παγίδα και ένας στρεβλός αντικατοπτρισμός που ταλανίζει τη μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών, καθώς δημιουργεί αυξημένες προσδοκίες, στις οποίες όμως, εύλογα, αδυνατούν να ανταπεξέλθουν. Τότε η ματαιώση, το αίσθημα αναξιοσύνης και η αυτουποτίμηση κάνουν την κατάθλιψη να προβάλλει απειλητικά.

ΤΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΛΕΝΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

- **Ο ελεύθερος χρόνος** ενός μέσου εργαζόμενου πατέρα φτάνει τις **46 ώρες** την εβδομάδα, ενώ αντίστοιχα εκείνος της εργαζόμενης μητέρας μόλις και μετά βίας ξεπερνά τις **13 ώρες**.
- **Οι γυναίκες αφιερώνουν** για τη φροντίδα των παιδιών τους **πέντε φορές περισσότερο χρόνο** από ότι οι άντρες τους. Ταυτόχρονα, όμως, εκείνες ξοδεύουν **τετραπλάσιο χρόνο** για τις δουλειές του σπιτιού, **τριπλάσιο** για το μαγείρεμα και **διπλάσιο** χρόνο για τις αγορές τροφίμων.
- Ακόμα και οι άντρες που δεν εργάζονται, σπάνια αφιερώνουν περισσότερο χρόνο για τις δουλειές του σπιτιού από εκείνους που δουλεύουν με κανονικό ωράριο.
- **Αντίθετα με ό,τι ίσως πιστεύουμε**, η μοναδική περίπτωση σχετικής ισότητας χρόνου αντρών και γυναικών έχει να κάνει με την εξωτερική τους εμφάνιση. Κατά μέσο όρο, **οι άντρες ασχολούνται με την εμφάνισή τους για 3 ώρες και 40 λεπτά** περίπου την εβδομάδα, ενώ οι γυναίκες ξεκλέβουν κανένα τέταρτο παραπάνω. Πράγμα που σημαίνει πως οι άντρες έγιναν ξαφνικά περισσότερο «νάρκισσοι» από ποτέ ή ότι **οι γυναίκες δεν έχουν πια χρόνο ούτε για δείγμα**.

Πρόγραμμα κατά του Στίγματος των Ψυχικών Διαταραχών - «αντι- στίγμα»
Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγιεινής (Ε.Π.Ι.Ψ.Υ.)

Το «Καραβάνι της Αλήθειας» στο Δήμο της Αθήνας

Έχοντας περάσει από πολλές πόλεις της Βόρειας Ελλάδας και της Κρήτης, το «Καραβάνι της Αλήθειας - Συνομιλίες πρόσωπο με πρόσωπο», μια πρωτοβουλία και έμπνευση του **Συλλόγου Οικογενειών και Φίλων για την Ψυχική Υγεία (Σ.Ο.Φ.Ψ.Υ.) Ν. Σερρών**, έκανε στάση αυτή τη φορά στο Δήμο της Αθήνας, όπου πραγματοποίησε ένα τετραήμερο εκδηλώσεων στις 18, 19, 20 και 21 Μαρτίου.

Η πρωτοποριακή αυτή προσπάθεια του «Καραβανιού της Αλήθειας», ψυχή και πρωτεργάτρια της οποίας είναι η κ. Ελένη - Νίκη Νομίδου, πρόεδρος του Σ.Ο.Φ.Ψ.Υ. Ν. Σερρών, στοχεύει στην απομυθοποίηση της «τρέλλας», στην αποκατάσταση της λανθασμένης εικόνας που επικρατεί για την ψυχική ασθένεια και τα άτομα που πάσχουν από αυτήν. Στη σειρά ημερίδων από τις οποίες αποτελείται το «Καραβάνι», άτομα με ψυχιατρικά προβλήματα - λήπτες υπηρεσιών ψυχικής υγείας συνομιλούν με το κοινό για καίρια θέματα που τους αφορούν και που τους πληγώνουν, για όλη όσα πρέπει να αλλάξουν στην κοινωνική αντιμετώπιση που λαμβάνουν τα άτομα με σοβαρή ψυχική διαταραχή: το στίγμα και τις προκαταλήψεις, τον κοινωνικό αποκλεισμό, αλλά και ζητήματα προσωπικών σχέσεων, εργασίας, οικογένειας, θέματα σεβασμού / προστασίας, αυτοβοήθειας, δικαιωμάτων των ψυχικά ασθενών κ.ά.

Η συμμετοχή και στήριξη από το χώρο των ειδικών και των επίσημων φορέων δεν έλειψε βέβαια. Τη διοργάνωση στήριξαν άλληλωςτε το Πρόγραμμα κατά του Στίγματος των Ψυχικών Διαταραχών «αντι-στίγμα» του Ερευνητικού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου Ψυχικής Υγι-

εινής (Ε.Π.Ι.Ψ.Υ.), όπως επίσης η ΕΨΕ και ο Ελληνικός κλάδος της WAPR και ο Πανελλήνιος Σύλλογος Οικογενειών για την Ψυχική Υγεία (Σ.Ο.Ψ.Υ.). Σε καθεμία από τις τέσσερις ημερίδες, που πραγματοποιήθηκαν σε διαφορετικά Διαμερίσματα του Δήμου Αθηναίων, την κεντρική εισήγηση έκαναν σημαντικοί άνθρωποι που χώρου της ψυχικής υγείας: ο κ. Μαδιανός, Πρόεδρος της WAPR, η κ. Οικονόμου, επιστημονικά υπεύθυνη του Προγράμματος κατά του Στίγματος των Ψυχικών Διαταραχών «αντι-στίγμα» του Ε.Π.Ι.Ψ.Υ., ο κ. Τζαβάρας, Πρόεδρος της ΕΨΕ, και ο κ. Θεοδωράκης, Εθνικός Εκπρόσωπος της Ελλάδας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας και Σύμβουλος Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης του Δημάρχου Αθηναίων. Η υποστήριξη του Δήμου Αθηναίων, τόσο μέσω της παρουσίας εκπροσώπων του (όπως της Αντιδημάρχου κ. Αλεξίας Έβερτ), όσο και σε πρακτικά ζητήματα της διοργάνωσης, συνέβαλε σημαντικά στην υλοποίηση των εκδηλώσεων του «Καραβανιού».

Όμως, η μεγάλη σημασία και η μοναδικότητά των εκδηλώσεων του «Καραβανιού» έγκειται στο ότι η πρωτοβουλία αυτή ανήκει στους ίδιους τους ανθρώπους που νοσούν από ψυχική διαταραχή, που διεκδικούν το δικαίωμα του δημόσιου λόγου και της δυναμικής συμμετοχής στη διαχείριση των προβλημάτων που τους αφο-

ρούν. Το ενδιαφέρον του κοινού έκλειψαν οι ομιλίες των ίδιων των χρηστών υπηρεσιών υγείας, που, με συντονιστή τον ψυχίατρο κ Ασρινάκη, έδωσαν το έναυσμα για ένα άνοιγμα στην κοινωνία. Η Νατάσα Βασιλάκη και ο Γιώργος Γιαννουλόπουλος από την Αθήνα, η Ελένη Τομπούλογλου από τη Θεσσαλονίκη, ο Θανάσης Παπάζογλου από την Αλεξανδρούπολη, ο Χρήστος Ελευθεριάδης, η Βαλεντίνα Κουβεντίδου από τις Σέρρες και η Αγγελική Μαραθοκαμπίτου από τη Σάμο, μέσα από την εξωτερίκευση του προσωπικού τους βιώματος της ψυχικής ασθένειας, άνοιξαν το δρόμο προς την παραδοχή του ρόλου που οι ίδιοι οι άνθρωποι με ψυχιατρικά προβλήματα μπορούν να διαδραματίσουν,

διεκδικώντας όσα τους αναλογούν στη ζωή.

Τα θέματα που θίχτηκαν πολλά και «καυτά»: Το στίγμα και ο αυτοστιγματισμός, οι διαπροσωπικές σχέσεις, οι τεράστιες ελλείψεις από την πλευρά της κρατικής μέριμνας, η ανάγκη αναβάθμισης των υπηρεσιών υγείας, η αυτοεκπροσώπηση στη διεκδίκηση των δικαιωμάτων και η αυτοδιαχείριση του προβλήματος υγείας, ο κοινωνικός αποκλεισμός και η διεκδίκηση ισότιμης συμμετοχής σε όλους του τομείς της κοινωνικής ζωής. Το θέμα του αποκλεισμού από την εργασία ήταν, βέβαια, ένα από τα πιο κρίσιμα: «Έχω σπουδάσει διαιτολόγος και εργάζομαι προς το παρόν εθελοντικά. Φοβάμαι ότι δεν θα βρω δουλειά εξαιτίας του ιστορικού μου ψυχικής ασθένειας. Πολλοί εργαζόμενοι κατακτώνται, παίρνουν δύο ή τρία ημεμιστικά την ημέρα. Για εκείνους όμως δεν υπάρχει πρόβλημα στην εξεύρεση και διατήρηση εργασίας, δεν έχουν σαν και εμένα το στίγμα της ψυχιατρικής ασθένειας...».

Στη σειρά ημερίδων από τις οποίες αποτελείται το «Καραβάνι», άτομα με ψυχιατρικά προβλήματα - λήπτες υπηρεσιών ψυχικής υγείας συνομιλούν με το κοινό για καίρια θέματα που τους αφορούν και που τους πληγώνουν, για όλα όσα πρέπει να αληθάξουν στην κοινωνική αντιμετώπιση που λαμβάνουν τα άτομα με σοβαρή ψυχική διαταραχή.

«Βγείτε έξω»

Γιώργος Γιαννουλόπουλος: «Δουλεύω στο καφενείο του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής (Δαφνί), έχω νοσηλευτεί περισσότερες από μία φορές και από μια στιγμή και πέρα είπα στον εαυτό μου: δεν πάει άλλο πρέπει να βγω προς τα έξω. Και αυτό συνιστώ σε όλους όσοι έχουν τη δυνατότητα: να μην το σκέφτονται μόνο, να το αποφασίσουν. Δεν είναι μόνον ο φόβος που σε κρατάει στο ψυχιατρείο, είναι και η έλλειψη στήριγμάτων. Αν κάποιος δεν έχει χρήματα, ούτε για να πει έναν καφέ, καλύτερα να μη βγει. Εγώ προσωπικά είμαι μοναχικός, στηρίζομαι στον εαυτό μου, υπάρχουν όμως πολλά άτομα που μένουν μέσα γιατί δεν έχουν κανένα στήριγμα έξω. Ξοδεύονται πάρα

Η μεγάλη σημασία και η μοναδικότητά των εκδηλώσεων του «Καραβα-νιού» έγκειται στο ότι η πρωτοβουλία αυτή ανήκει στους ίδιους τους αν-θρώπους που νοσούν από ψυχική διαταραχή, που διεκδικούν το δικαίω-μα του δημόσιου λόγου και της δυναμικής συμμετοχής στη διαχείριση των προβλημάτων που τους αφορούν.

πολλά χρήματα, χωρίς να πιάσουν τόπο. Αυτές οι κοινοτικές υπηρεσίες, οι υπηρεσίες επικουρικής βοήθειας - πρόληψης θα μπορούσαν να βοηθήσουν πολλά άτομα να προσαρμοστούν, αλλά συμβαίνει το χειρότερο. Το κράτος δεν μεριμνά και όλα αφήνονται στο μεράκι ορισμένων υπαλλήλων, δεν υπάρχει κεντρικός σχεδιασμός. Μέχρι πριν από δύο χρόνια, το κράτος έδινε ένα επίδομα ως κίνητρο για τα άτομα που ήταν εκτός νοσοκομείου για να κρατηθούν σε κάποιο επίπεδο, τώρα το έκοψαν και αυτό...».

«Φάρμακο η ενημέρωση»

Η Νατάσσα Βασιλάκη έχει σπουδάσει αγγλική φιλολογία και ζει δεκαεπτά χρόνια με την ψυχική ασθένεια, τώρα νιώθει αρκετά δυνατή ώστε να βοηθή-σει όσους αντιμετωπίζουν παρόμοια με εκείνη προβλήματα.

«Αυτό που με βοήθησε περισσότερο από όλα» μας λέει «είναι ότι ενημερώ-θηκα για την ασθένεια μου από βιβλία για μη ειδικούς. Έμαθα για τη διπολική διαταραχή. Διάβασα για τα χαρακτηριστικά αυτής της πάθησης και έτσι μπό-ρεσα να της επιβληθώ. Δυστυχώς, οι γιατροί δεν έχουν εμπιστοσύνη στους ασθενείς και τις οικογένειες, δεν σου λένε καν από τι πάσχεις...

«Καταλυτικά επίσης με έχει βοηθήσει η ψυχοθεραπεία. Εγώ προσωπικά δεν ένιωσα συχνά να στιγματίζομαι από τους γύρω μου, αφού η διπολική διαταραχή στις περισσότερες περι-πτώσεις είναι καλύτερη από τη σχιζοφρένεια. Δεν έδι-να την εντύπωση ανθρώπου που πάσχει από κάποια ψυχιατρική νόσο. Μόνο τον πρώτο καιρό, που έπαιρνα τα πολλά φάρμακα και είχα ακαμψία στο πρόσωπο, ίσως κάποιοι να αντιλήφθηκαν κάτι... Βέβαια έχω ακούσει ανθρώπους να μιλάνε πολύ άσχημα για τους «τρελούς», ακόμη και συγγενικά μου πρόσωπα... Αυ-τή ήταν και μια αιτία η οποία με αστάθλωσε και με έκανε να παλέψω. Εντάχθηκα σε μια οργάνωση ληπτών υπη-ρεσιών ψυχικής υγείας και αγωνίζομαι ποικιλοτρόπως ενάντια στην ψυχική ασθένεια. Προσπαθώ να βοηθή-σω ανθρώπους που δεν έχουν τη δυνατότητα να ενη-

μερωθούν για την πάθησή τους, αφού το μεγαλύτερο μέρος της σχετικής βιβλιογραφίας είναι στην αγγλική γλώσσα...

Στην Ελλάδα, σε ότι αφορά την θεραπεία των ψυχικών διαταραχών, πάσχουν και ο ιδιωτικό και ο δημόσιος τομέας. Στον ιδιωτικό τομέα δεν υπάρχει ομάδα που να ασχολείται σφαιρικά με το πρόβλημα, απλώς οι γιατροί σου δίνουν φάρμακα ή κάνουν μια συχνά κακής ποιότητας ψυχοθεραπεία. Δεν συνεργάζονται με ψυχολόγους οι οποίοι είναι κατ' εξοχήν αρμόδιοι για την ψυχολογική αντιμετώπιση. Στο δημόσιο τομέα ο συντονισμός είναι λίγος καλύτερος, αφού υπάρχει μια θεραπευτική ομάδα που απαρτίζεται από διαφόρων ειδικοτήτων επιστήμονες όπως ψυχιάτρους, ψυχολόγους κοινωνικούς λειτουργικούς, όμως οι υπάρχουσες υποδομές δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τη ζήτηση, οι εργαζόμενοι δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες, υπάρχει επίσης ένα είδος δυσκινησίας...».

«Κλειδί η οικογένεια»

Στη Θεσσαλονίκη ζούσε ο Χρήστος Ελευθεριάδης όταν ξεκίνησε η οδύσσεια του «Εκεί μέναμε οικογενειακά» μας λέει «όταν αρρώστησα, οι δικοί μου μου στάθηκαν πολύ. Ο πατέρας μου κάθε μέρα από την Τούμπα με συνόδευε με τα πόδια στην κλινική ημέρας που απείχε αρκετά χιλιόμετρα. Αυτός ο χώρος με βοήθησε αρκετά και είδα κάποια βελτίωση...

Το Καραβάνι φαίνεται να πέτυχε λοιπόν το στόχο του. Ο στόχος ήταν ακριβώς αυτός: να πιστέψει κανείς, όντας ψυχικά ασθενής, ότι μπορεί να διεκδικήσει όσα του αναλογούν στη ζωή, όσα αξίζει ως άνθρωπος. Και, ακόμα περισσότερο, να το πιστέψει η κοινωνία, να το δει να συμβαίνει μπροστά της.

«Στη συνέχεια επιστέψαμε στον τόπο καταγωγής μας το Σιδηρόκαστρο, εδώ έμαθα για το σύλληγο οικογενειών ατόμων που πάσχουν από ψυχική νόσο. Όταν γνώρισα και τα υπόλοιπα παιδιά ένιωσα ότι όσοι πάσχουμε από ψυχική νόσο δεν έχουμε τίποτα το κακό, ίσα-ίσα οι περισσότεροι από εμάς είναι ιδιαίτερα χαρισματικοί, πιο ευαίσθητοι από τους άλλους, νιώθουν μεγάλη αλληλεγγύη για τον συνάνθρωπο...

«Το περιβάλλον παίζει μεγάλο ρόλο. Όσες οικογένειες αντιμετωπίζουν ένα άτομο με ψυχική νόσο δεν πρέπει να το κλείσουν μέσα, και βλακείες να κάνει πρέπει να είναι έξω, οι οικογένειες δεν πρέπει να φοβούνται το πρόβλημα, αλλά να το αντιμετωπίσουν. Οι ίδιοι οι πάσχοντες δεν πρέπει να ντρέπονται».

Το «Καραβάνι» έδωσε μια μοναδική ευκαιρία στους ανθρώπους που πάσχουν από ψυχικές διαταραχές και στις οικογένειές τους, στις περισσότερες των περιπτώσεων ανθρώπους αποκλεισμένους από την κοινωνία, καταδικασμένους στην εσωστρέφεια και τη σιωπή όχι τόσο από την ασθένεια, αλλά πολύ περισσότερο από την κοινωνική «στάμπα» που φέρουν εξαιτίας αυτής, να νιώσουν

ότι έχουν τη δυνατότητα αλληλά και την πυγμή να αλληλάξουν τις συνθήκες αυτές που τους εξοβελίζουν στο περιθώριο. Ο δυναμισμός και η διεκδικητικότητα πολλών από τους ομιλητές - άτομα με ψυχιατρικά προβλήματα - ξάφνιασε το κοινό, έδωσε ελπίδα, η απόγνωση και η παραίτηση άρχισαν να ραγίζουν. Χαρακτηριστική ήταν μια παρατήρηση που έγινε από το κοινό, από μια μητέρα, που - με απλοϊκότητα και με έκπληξη - συνόψισε σε μια φράση το νόημα του «Καραβανιού». «Η εικόνα που έχουμε για τους ψυχικά ασθενείς δεν είναι αυτή που μας δίνετε εσείς τώρα. Δεν πίστευα ότι κάποιος που είναι ψυχικά ασθενής μπορεί να βγει να μιλήσει στο βήμα, να διαμαρτυρηθεί, να ορθώσει ανάστημα.»

Η συμμετοχή του κοινού στη συζήτηση, τα -αγωνιώδη, πολλές φορές,- ερωτήματα, που σχεδόν δεν άφηναν τους ομιλητές να κλείσουν την εκδήλωση, έδειξαν πόση μεγάλη ανάγκη υπήρχε για μια τέτοια συνάντηση, πόσο πολύ χρειάζεται να δώσει ο ένας στον άλλο ένα χέρι βοήθειας για να καταπολεμηθεί ο κοινός εχθρός: το κοινωνικό στίγμα που βιώνουν όσοι ζουν με μια σοβαρή ψυχική διαταραχή, οι ασθενείς και οι οικογένειές τους.

Με μοναδική «πραμάτεια» την προσφορά σωστής ενημέρωσης προς το κοινό και όχημα την προσωπική αλήθεια μέσα από το βίωμα της ψυχικής ασθένειας, το «Καραβάνι» ανοίγει έτσι το δρόμο προς μια γόνιμη και παραγωγική αλληλεπίδραση με την κοινωνία. Η κινητήρια δύναμη που διαπνέει τους συμμετέχοντες σε αυτό το οδοιπορικό της ανθρωπιάς (κι εδώ η ανθρωπιά βρίσκεται πραγματικά το νόημά της, μέσα από ανθρώπους που έχουν υποφέρει) είναι κάθε πόλη - σταθμός του «Καραβανιού» να αποτελέσει αφετηρία για να μια βαθιά αλλαγή στις συνειδήσεις. Να αποτελέσει την αφετηρία για αφύπνιση και κινητοποίηση, όπου συσπειρωμένοι και ενδυναμωμένοι οι άνθρωποι με ψυχιατρικά προβλήματα και οι οικογένειές τους θα βγουν από το περιθώριο και θα διεκδικήσουν το αυτονόητο δικαίωμά τους: τη βελτίωση της ποιότητας ζωής τους.

Το «Καραβάνι της Αλήθειας» αναζητά να δημιουργήσει μια όαση μέσα στην έρημο της απρόσωπης σύγχρονης κοινωνίας, της συχνά αμείλικτης καθημερινότητας, που μας αποξενώνει από το συνάνθρωπο και πνίγει την οδύνη πολλών ανθρώπων στην ανωνυμία, την αδιαφορία και στη σιωπή. Το «Καραβάνι» πασχίζει να σπάσει αυτή τη σιωπή, να δώσει φωνή στις βουβές κραυγές, να βοηθήσει όσους υποφέρουν να βρουν την όαση που δικαιούνται στις ψυχές όλων μας.

Μαρία Χαρίτση

*Πρόγραμμα κατά του Στίγματος των Ψυχικών Διαταραχών - «αντι-στίγμα»
Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγιεινής (Ε.Π.Ι.Ψ.Υ.)*

2° Φεστιβάλ Ψυχικής υγείας

23-24-25 Μαΐου, Άλσος Αιγάλεω «Μπαρουτάδικο»

...Ψ όπως ψυχή... αλλή και

...Ψ όπως ψάχνω... δύο έννοιες ταυτόσημες με την ανθρώπινη φύση που προσβλέπει στην ανατροπή, στην εξέλιξη της ποιότητας ζωής.

...Πάθος και αναζήτηση για δημιουργία σχέσεων ουσίας με τους γύρω και με το περιβάλλον.

Θεωρώντας ότι η ψυχική υγεία είναι υπόθεση όλων μας, προτείνουμε εναλλακτικούς τρόπους εμπλοκής της τοπικής κοινότητας, ενθαρρύνοντας από κοινού δράσεις που επιτρέπουν στη φαντασία και στη δημιουργικότητα να εκφραστούν.

Το 2° Φεστιβάλ Ψ έρχεται για δεύτερη συνεχή χρονιά να θεσμοθετήσει στο Άλσος Αιγάλεω (Μπαρουτάδικο) μια τριήμερη γιορτή αναζήτησης των δεξιοτήτων μας για επικοινωνία και συνύπαρξη, έξω από τα στιγματιστικά πλαίσια και τους περιοριστικούς κανόνες που περιθωριοποιούν τον ψυχικά πάσχοντα και χωρίζουν την κοινωνία σε ομάδες «υγιών» και μη πολιτών.

Πολύτιμος αρωγός και συνδιοργανωτής σε αυτή την προσπάθεια είναι και πάλι ο Δήμος του Αιγάλεω, ενώ το Φεστιβάλ τελεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς. Παράλληλα, η διοργάνωση υποστηρίζεται από Φορείς Ψυχικής Υγείας μεταξύ των οποίων και ο Σ.Ο.Ψ.Υ.

Και φέτος θα λειτουργήσουν **25 ανανεωμένα εργαστήρια**, που αφορούν στον πολιτισμό, την τέχνη, τον αθλητισμό, την οι-

κολογία και την παράδοση. Η Έκθεση προϊόντων και έργων είναι εμπλουτισμένη με νέες συμμετοχές, ενώ σημαντική είναι και η εκπροσώπηση των ΚΟΙΣΠΕ όλης της Ελλάδας. Παράλληλα, η παρουσία των **εθελοντών - εμψυχωτών, της Ελληνικής Εταιρίας Παιγνιοθήκης**, οι ομάδες προσκόπων, το πλούσιο πρόγραμμα ελεύθερων καλλιτεχνικών δρώμενων (χοροθέατρο, θεατρικές παραστάσεις, μουσικά σχήματα), οι **κλόουν**, οι **ξυλοπόδαροι**, ευελπιστούμε να μετατρέψουν το άλσος σε ένα πανηγύρι δημιουργικότητας.

«Η πορεία και η Ζωή»: Ένα φωτογραφικό οδοιπορικό στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Τρίπολης

Η επαφή της Χριστίνας Βάζου με τη «Συσπείρωση για την Ψυχιατρική Μεταρρύθμιση» και τον κ. Θόδωρο Μεγαλοοικονόμου οδήγησε στην έκθεση αυτή που πραγματοποιήθηκε στο Παγκόσμιο Πολιτιστικό Ίδρυμα του Ελληνισμού της Διασποράς «Ανδρέας Παπανδρέου» από τις 26/03/2008 έως τις 16/04/2008 και ήταν μια συνδιοργάνωση του Κέντρου Ψυχικής Υγείας Αγίων Αναργύρων και του Δήμου Νέας Φιλαδέλφειας.

Η Χριστίνα Βάζου εγκλώβισε στο φωτογραφικό φακό της εικόνες - ντοκουμέντα της απόκοσμης πραγματικότητας που επιμελώς κρύβει η πόρτα του ασύλου. Οι εικόνες της δεν γρονθοκοπούν τις συνειδήσεις με ρεαλιστική μανία. Ραπίζουν όμως την ανοχή μας στις ανεπάρκειες και τον πρωτογονισμό που ακόμα επιβιώνει στην περίθαλψη ατόμων με σοβαρές ψυχικές διαταραχές. Το φωτογραφικό ντοκουμέντο εδώ δεν είναι κραυγή, αλλά ένα προσεκτικά δομημένο σχόλιο. Μας υπενθυμίζει - όχι καταγγελητικά, αλλά μάλλον με μια αμήχανη διακριτικότητα - ότι δεν έχουμε αναλάβει τις ευθύνες μας ως κοινωνία.

Τα λόγια της ίδιας της φωτογράφου (από συνέντευξή της στην Καθημερινή, στις 1/4/2008) μας μεταφέρουν την άμεση εντύπωση που αποτυπώνεται σε ένα ανυποψίαστο, μη εξοικειωμένο βλέμμα: «Στο (ψυχιατρικό) νοσοκομείο είχα λίγο την αίσθηση ότι βρίσκομαι σε ζωολογικό κήπο. Πάντα υπάρχουν εικόνες που

«Η πορεία και η Ζωή». Αυτός είναι ο τίτλος της έκθεσης φωτογραφίας της **Χριστίνας Βάζου**, ένα φωτογραφικό σχόλιο για την πορεία της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης. Μέσα από την προσωπική, εξατομικευμένη οπτική της φωτογράφου, η εικόνα αποτελεί μια μαρτυρία της ακαμψίας της δομής του συστήματος υπηρεσιών ψυχικής υγείας, όπου, παρόλες τις σημαντικές προσπάθειες που έχουν γίνει για την αποασυλοποίηση, υπάρχουν ακόμα εικόνες που θυμίζουν ένα μακρινό παρελθόν, ένα παρελθόν που κάθε πρόσχημα ανθρωπισμού θα ήθελε να θάψει για πάντα στη λήθη.

σου μένουν στο μυαλό. Πάντα υπάρχουν εικόνες που δεν τις έχεις κάνει να σε συνοδεύσουν. [...] Εν τω μεταξύ το προσωπικό δεν μπορεί να αντεπεξέλθει, είναι λίγο και οι περιπτώσεις πολύ δύσκολες. Το προσωπικό που είναι συνειδητοποιημένο και μπορεί να βοηθήσει, γνωρίζει ότι δεν μπορεί να ανταποκριθεί σε όλο αυτό το βάρος».

Η έκθεση «Η πορεία και η Ζωή. Ψυχιατρική μεταρρύθμιση: ένα φωτογραφικό οδοιπορικό» φέρνει στο φως εικόνες καταχωνιασμένες στα βάθη του υποσυνειδήτου μας, με στόχο να μας δονήσει, να ταρακουνήσει τον εφησυχασμό μας και να προωθήσει μια άλλη κοινωνική αντίληψη για τους ψυχικά ασθενείς συνανθρώπους μας. Να απαιτήσει από τους αρμόδιους φορείς μια ουσιαστικότερη πολιτική στο ζήτημα της αποασυλοποίησης, ώστε «να αναπτυχθεί στην Ελλάδα ένα σύγχρονο σύστημα φροντίδας, που δεν θα μου ξαναδώσει τη δυνατότητα να τραβήξω παρόμοιες φωτογραφίες», όπως λέει η ίδια η φωτογράφος.

Μαρία Χαρίτση

Ζωγραφιά της Ζωής, 67 χρόνων, 2004

Η Χριστίνα Βάζου γεννήθηκε το 1967 στη Γερμανία. Σπούδασε φωτογραφία στη σχολή Focus, στην Αθήνα. Έχει εργαστεί ως φωτογράφος στους τομείς του ταξιδιωτικού ρεπορτάζ και της φωτογραφίας ντοκουμέντου. Φωτογραφίες της έχουν παρουσιαστεί σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, τη Γερμανία και τη Γαλλία. Από το 1995 συνεργάζεται με την οργάνωση «Γιατροί χωρίς σύνορα», για την οποία ανέλαβε το 2000-2001 την καλλιτεχνική επιμέλεια της φωτογραφικής κινητής έκθεσης «10 χρόνια πίσω από το φακό». Ζει και εργάζεται στην Ελλάδα.

Αποκριάτικη Γιορτή στο Σ.Ο.Ψ.Υ.

Όπως κάθε χρόνο, με την αφορμή των Αποκριών, οργανώθηκε και φέτος αποκριάτικη γιορτή στο Κέντρο Ημέρας του Συλλόγου Οικογενειών για την Ψυχική Υγεία (Σ.Ο.Ψ.Υ.).

Στην εορταστική αυτή εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε στις 28.02.08, οι ένοικοι του Ξενώνα και μέλη του Κέντρου Ημέρας διασκέδασαν μαζί με φίλους τους, που ήταν προσκεκλημένοι, ενώ παραβρέθηκαν επίσης ο κ. Ανδρόνικος, ο κ. Ξηρομερίτης και η κ. Λώλη εκ μέρους του ΔΣ του Σ.Ο.Ψ.Υ., όπως και το προσωπικό και οι εθελοντές του Κέντρου.

Οι παρευρισκόμενοι ήταν ντυμένοι με αποκριάτικες στολές και διάφορα πολύχρωμα αξεσουάρ, στο πνεύμα των Αποκριών. Τα μέλη του Κέντρου Ημέρας επιμελήθηκαν μόνοι τους την ενδυμασία τους -επιστρατεύοντας τη φαντασία τους-, ενώ για το μακιγιάζ τους αφέθηκαν στα χέρια της κ. Βερνίκου.

Πλούσια εδέσματα, άφθονο κέφι, λατινοαμερικάνικοι (όπως προσάζει η περίπτωση) αλλιά και ελληνικοί χοροί ήταν τα κύρια χαρακτηριστικά της βραδιάς.

Η έκπληξη ήταν ο πρόεδρος του Συλλόγου, κ. Ανδρόνικος, που εμφανίστηκε στη γιορτή ως «μυστηριώδης μασκαράς». Αμέσως κίνησε το ενδιαφέρον όλων, που μέσα από ερωτήσεις προσπάθησαν να μαντέψουν την ταυτότητα του επισκέπτη μας. Τελικά ο κ. Ανδρόνικος αποκαλύφθηκε, αφού πρώτα όλοι μαζί χορέψαμε σε λατινοαμερικάνικους ρυθμούς. 🍷

Α. Κατσαμάγκος

Δράσεις του Σ.Ο.Ψ.Υ.

Ο Σύλλογος Οικογενειών για την Ψυχική Υγεία, πάντα δραστήριος στη διεκδίκηση μιας καλύτερης ποιότητας ζωής για τα άτομα με ψυχικές διαταραχές και τις οικογένειές τους, δεν σταματά να προσεγγίζει τους αρμόδιους, αλλά και άλλους φορείς και πρόσωπα κύρους, επιδιώκοντας μέσω της ευαισθητοποίησής τους να εξασφαλίσει καλύτερες συνθήκες για τα μέλη του.

Σας ενημερώνουμε για τις βασικότερες από τις πιο πρόσφατες ενέργειες του Σ.Ο.Ψ.Υ.:

- Επιστολή προς το Υπουργείο Υγείας (προς κα Τροχάνη, Ειδική Γραμματέα του ΥΥΚΑ για την Ψυχική Υγεία και Κοινωνική Ένταξη) με αίτημα να έχει τη δυνατότητα ο ΣΟΨΥ (μέσω των ψυχιάτρων που εργάζονται στις δομές του) να εκδίδει ιατρικά πιστοποιητικά και να συνταγογραφεί φάρμακα. Η ικανοποίηση του αιτήματος αυτού θα προσφέρει σημαντικά οφέλη, όπως η άμεση παρέμβαση στην κρίση και η αποφυγή των επανεισαγωγών και των νοσηλείων, αλλά και η αποσυμφόρηση του ήδη επιβαρυσμένου συστήματος παροχής υπηρεσιών ψυχικής υγείας.
- Επιστολή προς το Δήμαρχο Αθηναίων κο Κακλαμάνη με αίτημα τη μεταστέγαση του Σ.Ο.Ψ.Υ. σε πιο κομβικό σημείο της πόλης της Αθήνας, γεγονός που επιβάλλεται από το εύρος των δραστηριοτήτων του Συλλόγου και την αύξηση του αριθμού των μελών του, ούτως ώστε η έδρα του να είναι αντιπροσωπευτική της «εμβέλειάς» του στην ευρύτερη περιοχή της Αττικής.
- Επιστολή προς τον «Όμιλο Φίλων Ελληνικού Ινστιτούτου Παστέρ» με αίτημα τη διεύρυνση των δραστηριοτήτων του Ινστιτούτου στο χώρο της ψυχικής υγείας.
- Επιστολή προς το Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο με αίτημα για συνάντησή του με μέλη του Δ.Σ. του Σ.Ο.Ψ.Υ.

Υπαγωγή των τριτέκνων οικογενειών στις προστατευτικές διατάξεις για τα ΑΜΕΑ

Σας γνωρίζουμε ότι με την παράγραφο 4 του άρθρου 1 του Ν. 3454/2006, στις προστατευτικές διατάξεις του Ν. 2643/98 υπήχθησαν και οι γονείς με τρία ζώντα τέκνα (τρίτεκνοι) ή ένα από τα τρία τέκνα, με την προϋπόθεση ότι υπάρχει τέκνο ή αδελφός - αδελφή που να έχει αναπηρία με ποσοστό 67% και άνω ισοβίως, ανεξαρτήτως ηλικίας και οικογενειακής κατάστασης, (άρθρο 3 του Ν. 3454/06).

Κατόπιν των παραπάνω, οι γραμματείες των Υγειονομικών Επιτροπών εξέτασης ΑΜΕΑ θα κάνουν δεκτές αιτήσεις τέκνων τρίτεκνων οικογενειών, οι οποίες θα συνοδεύονται απαραίτητα από πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης του γονέα, χωρίς να εξετάζεται η ηλικία και η οικογενειακή κατάσταση του εξεταζομένου. Στην εκδιδόμενη από την Υγειονομική Επιτροπή γνωμάτευση, θα πρέπει ν' αναφέρεται υποχρεωτικά εκτός από το ποσοστό αναπηρίας, εάν αναπηρία είναι ισόβια ή όχι.

Το παραπάνω κείμενο δημοσιεύθηκε στον ιστοχώρο disabled.gr

Μειωμένο ωράριο εργασίας υπαλλήλων του δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ που είναι άτομα με αναπηρία ή έχουν παιδιά με αναπηρία ή σύζυγο με αναπηρία

Θεσμικό πλαίσιο:

Ν.2527/1997 άρθρο 16 παρ.4 και 5(ΦΕΚ 806Α) ΠΔ/193/1998 άρθρο 5 (ΦΕΚ 84Α), Ν.3528/2007 (ΦΕΚ 26Α΄9/2/07), άρθρο 53 παρ.2.

- Οι τακτικοί υπάλληλοι και οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και ΟΤΑ που έχουν παιδιά με πνευματική, ψυχική ή σωματική αναπηρία ή σύζυγο με αναπηρία 100% τον οποίο συντηρούν δικαιούνται μειωμένο ωράριο εργασίας κατά μία (1) ώρα την ημέρα με αποδοχές, εφόσον η αναπηρία των παιδιών είναι άνω του 67% και βεβαιώνεται από τις αρμόδιες υγειονομικές επιτροπές.

- Υπάλληλοι - γονείς που είναι άγαμοι ή χήροι ή διαζευγμένοι ή έχουν αναπηρία 67% και άνω, το κατά μία ώρα μειωμένο ωράριο για τέκνα από δύο (2) έως τεσσάρων (4) ετών που δικαιούνται το λαμβάνουν προσαυξημένο κατά έξι (6) μήνες ή αν δεν κάνουν χρήση του μειωμένου ωραρίου, και χρησιμοποιούν την εννεάμηνη άδεια ανατροφής τότε η άδεια των εννέα (9) μηνών με αποδοχές που δικαιούνται προσαυξάνεται κατά ένα (1) μήνα.

Αν η σύζυγος του υπαλλήλου που έχει αναπηρία 67%, δεν εργάζεται ή δεν ασκεί οποιοδήποτε επάγγελμα, ο σύζυγος δεν δικαιούται να κάνει χρήση των ανωτέρω διευκολύνσεων, εκτός αν λόγω σοβαρής πάθησης ή βλάβης κριθεί ότι η σύζυγος είναι ανίκανη να αντιμετωπίζει τις ανάγκες ανατροφής του παιδιού, σύμφωνα με βεβαίωση της Δευτεροβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής, στην αρμοδιότητα της οποίας υπάγεται ο υπάλληλος.

Τα ΑΜΕΑ και οι πολύτεκνοι αποκτούν περρίπτερο

Ένα αποκλειστικό προνόμιο των αναπήρων που προέρχονται από τον πόλεμο ή από τις στρατιωτικές τάξεις παραχωρείται και σε άλλες ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, τα ΑμεΑ και τους πολύτεκνους.

Το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε στις **29 Ιανουαρίου 2008** και δίνει το δικαίωμα στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις σε συνεργασία με τους τοπικούς δήμους και τις αναπηρικές ενώσεις τη δημιουργία νέων θέσεων εγκατάστασης περιπτέρων, ανάλογα με τον αριθμό των κατοίκων. Στις αρχές του χρόνου θα αποκαθίστανται οι ανάπηροι από τις στρατιωτικές ενώσεις και μέσα σ' ένα εξάμηνο οι εναπομείναντες θέσεις θα παραχωρούνται κατά προτεραιότητα σε πολεμιστές Κύπρου, άτομα με ειδικές ανάγκες και πολύτεκνους. Οι προϋποθέσεις θα καθοριστούν με υπουργικές αποφάσεις που θα εκδοθούν σε σύντομο χρονικό διάστημα είναι σίγουρο όμως ότι βασικές θα είναι το ποσοστό αναπηρίας, τα έσοδα κάτω του αφορολογήτου και η μη ενασχόληση σε μισθωτές υπηρεσίες.

Για πληροφορίες απευθυνθείτε στα γραφεία του συλλόγου Αδειούχων περιπτέρων-κυλικείων στην οδό Σανταρόζα 3, στην Αθήνα, και στο τηλέφωνο 210 3213646.

Το παραπάνω κείμενο δημοσιεύθηκε στον ιστοχώρο disabled.gr

Απαλλογία από με αναπηρία από καταβολή τελών διοδίων

Επεκτείνεται στα επιβατικά οχήματα που ανήκουν κατά πλήρη κυριότητα σε άτομα με αναπηρίες και χρησιμοποιούνται αποκλειστικά και μόνο από αυτά, η απαλλογία της καταβολής τελών διοδίων.

Αυτό προβλέπει Κοινή Υπουργική Απόφαση, την οποία υπέγραψαν ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Γιώργος Σουφληιάς και ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νίκος Λέγκας. Με την εν λόγω απόφαση τροποποιείται άλλη Κοινή Υπουργική Απόφαση από τις 15 Μαΐου 2007, με την οποία επεκτεινόταν η απαλλογία της καταβολής τελών διοδίων, βάσει της παρ. 1 του άρθρου 15 του Ν. 1647/1986, στα μέλη του Πανελληνίου Συλλόγου Παραπηληγικών.

ΑΘΗΝΑΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ 15/2/2008

Η κοινωνική μέριμνα του ΙΚΑ για τους ανάπηρους

Για να χορηγηθεί σύνταξη λόγω αναπηρίας σε ασφαλισμένο του ΙΚΑ θα πρέπει αυτός:

1. Να μην παίρνει σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας από το Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ. ή από άλλο ασφαλιστικό Οργανισμό κύριας ασφάλισης (πλην ΟΓΑ).
2. Να έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλιση του ΙΚΑ τον απαιτούμενο από το Νόμο αριθμό ενσήμων, ανάλογο με την ηλικία και την κατηγορία της αναπηρίας (κοινή νόσο, εργατικό ατύχημα, ατύχημα εκτός εργασίας).
3. Να έχει συντάξιμο ποσοστό αναπηρίας (50% και άνω).

Ο ασφαλισμένος καταθέτει την αίτηση μαζί με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, στο αρμόδιο Τμήμα ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ του ΙΚΑ της περιοχής του. Για τους ασφαλισμένους που ζητούν για πρώτη φορά σύνταξη αναπηρίας, ο συνταξιοδοτικός φάκελος διαβιβάζεται από το Τμήμα Απονομής Συντάξεων στη ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ (ΓΙΕΣΑ), μια νεοσύστατη Υπηρεσία η οποία υπάγεται στο 3ο Νοσοκομείο Βραχείας Νοσηλείας του ΙΚΑ και εδρεύει στην Αθήνα, οδός Χαλκοκονδύλη αριθ. 1 στην Πλατεία Κάνιγγος, τηλ. 210-3826561 και 210-3817327. Για την υπόλοιπη Ελλάδα ισχύει η σημερινή διαδικασία. Οι ασφαλισμένοι, οι οποίοι πάσχουν από βαριά αναπηρία, (σχετικός πίνακας ασθενειών υπάρχει σε όλες τις Υγειονομικές Επιτροπές) και δεν μπορούν να μετακινηθούν προς εξέταση στην Υγειονομική Επιτροπή, εξετάζονται κατ' οίκον.

Βαθμίδες Αναπηρίας

- Α) Μερική αναπηρία, όπου το ποσοστό αναπηρίας κυμαίνεται από 50% έως 66%.
- Β) Συνήθης αναπηρία, όπου το ποσοστό αναπηρίας κυμαίνεται από 67% έως 79%.
- Γ) Πλήρης αναπηρία, όπου το ποσοστό αναπηρίας κυμαίνεται από 80% και άνω.

Επίδομα Απόλυτης Αναπηρίας

Προϋποθέσεις

Να έχουν πραγματοποιήσει 350 τουλάχιστον ημέρες εργασίας τα τέσσερα τελευταία χρόνια, τα αμέσως προηγούμενα εκείνου που κατέστησαν ανίκανοι, από τις οποίες 50 τουλάχιστον το προηγούμενο έτος ή το προηγούμενο 15μηνι.

Αναπηρία με διάρκεια επ' αόριστον στους βαριά αναπήρους ασφαλισμένους

Οι συντάξεις αναπηρίας είναι προσωρινές και ο συνταξιούχος αναπηρίας υποβάλλεται κατά τακτά χρονικά διαστήματα σε επανεξέταση από την αρμόδια Υγειονομική Επιτροπή, για παράταση της σύνταξης. Κατ' εξαίρεση, οι Υγειονομικές Επιτροπές δύνανται να κρίνουν επ' αόριστον περιστατικά βαριά αναπήρων ασφαλισμένων, με την προϋπόθεση ότι έχουν εξετασθεί από την Υγειονομική Επιτροπή δύο (2) τουλάχιστον φορές με διάρκεια αναπηρίας 2 χρόνια κάθε φορά, δηλαδή συνολικά 4 χρόνια.

**Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με τη γραμματεία του Σ.Ο.Ψ.Υ.
ή να επισκεφτείτε την ιστοσελίδα www.iatronet.gr/sopsi**

Θα θέλαμε να σας υπενθυμίσουμε και να παρακαλέσουμε όλα τα μέλη μας να φροντίζουν για την πληρωμή της συνδρομής τους την οποία ο Σύλλογος έχει ανάγκη όχι μόνο για οικονομικούς λόγους, αλλά και για να αποδεικνύει τον αριθμό των ενεργών μελών του.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

- Ευρώ 30 για το πρώτο μέλος του Συλλόγου από κάθε οικογένεια.
- Ευρώ 5 για το δεύτερο ή τρίτο μέλος από κάθε οικογένεια.

Αρ. Λογαριασμού: ΕΤΕ 082/480 250 -02

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Ευχαριστούμε τα μέλη του Κέντρου Ημέρας για τη συμμετοχή τους στο Διαγωνισμό Ζωγραφικής του περιοδικού μας. Έργα που μας έχουν αποσταλεί θα κοσμήσουν το εξώφυλλο επόμενων τευχών, ενώ περιμένουμε και επόμενα έργα σας.

- Κείμενα τα οποία μας έχουν αποσταλεί και δεν έχουν δημοσιευθεί, θα χρησιμοποιηθούν σε επόμενα τεύχη.
- Παρακαλούμε τα κείμενά σας να αποστέλλονται έγκαιρα και εφόσον είναι δυνατό σε ηλεκτρονική μορφή ή δακτυλογραφημένα.
- Για το επόμενο τεύχος θα πρέπει τα άρθρα σας να μας έχουν σταλεί μέχρι τις 15/06/2008.

ΕΔΡΑ Σ.Ο.Ψ.Υ.:

ΔΗΛΟΥ 3, ΒΥΡΩΝΑΣ 162 31
ΤΗΛ./ΦΑΞ: 210-7640277
e-mail: sopsi@ath.forthnet.gr
www.eufami.org
www.iatronet.gr/sopsi

ΞΕΝΩΝΑΣ Σ.Ο.Ψ.Υ.:

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ 9-11, ΒΥΡΩΝΑΣ 162 32
ΤΗΛ./ΦΑΞ: 210- 7649670
e-mail: xsopsi@otenet.gr

ΚΕΝΤΡΟ ΗΜΕΡΑΣ Σ.Ο.Ψ.Υ.:

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ 9-11, ΒΥΡΩΝΑΣ 162 32
ΤΗΛ./ΦΑΞ: 210- 7663007
e-mail: xsopsi@otenet.gr

Ευχαριστήρια

- Ευχαριστούμε θερμά οικογένεια η οποία επιθυμεί να διατηρήσει την ανωνυμία της, για την προσφορά στο σωματείο μας του σημαντικού ποσού των 50.000 ευρώ.
- Ευχαριστούμε επίσης όσους κατά καιρούς στηρίζουν το έργο μας παρέχοντας εθελοντική εργασία καθώς και οικονομική στήριξη.

Τα **μηνύματα**
εκδίδονται με
την ευγενική
χορηγία της

